

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

بسمه تعالی

شماره ۴۴۸۷۰/ت ۲۹۰۲۲ هـ

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

وزارت راه و ترابری - سازمان حفاظت محیط زیست

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۲ بنا به پیشنهاد شماره ۱۰۶۸۸/۱۱ مورخ ۱۳۷۸/۷/۲۶ وزارت راه و ترابری و به استناد ماده (۱۴) اصلاحی قانون رسیدگی به تخلفات و اخذ جرایم رانندگی - مصوب ۱۳۷۶- آیین نامه اجرایی حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک را به شرح زیر تصویب نمود:

" آیین نامه اجرایی حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک "

فصل اول: کلیات و تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات به کار رفته در این آیین نامه به شرح زیر تعریف می شوند:

الف - متصدی حمل و نقل: منظور از متصدی حمل و نقل در این آیین نامه، کلیه شرکتها و موسسات حمل و نقل، سازمانها، کارخانجات و ... اعم از دولتی و غیره دولتی می باشند که به حمل و نقل، سازمانها، کارخانجات، و اعم از دولتی و غیر دولتی می باشند که به حمل و نقل محمولات خطرناک (تولیدات یا مواد اولیه) مبادرت می ورزند.

ب- مواد خطرناک: موادی که نسبت به بهداشت یا سلامتی انسان، حیوان و محیط زیست ذاتاً

خطرنا بوده و مشمول یکی از طبقه بندی های نه گانه زیر می باشند:

۱ - طبقه یک : این طبقه به سه دسته تقسیم بندی می شود:

۱-۱- مواد و محمولات منفجره

۲-۱- محصولات و کالاهایی که با مواد منفجره انباشته گردیده اند.

۳-۱- محصولات و کالاهایی که ایجاد آتش سوزی و احتراق می نمایند.

۲ - طبقه دو: این طبقه مشتمل است بر گازهای تحت فشار مایع نشده و گازهای نامحلول

تحت فشار

۳ - طبقه سه: این طبقه مشتمل است بر مایعات قابل اشتعال

۴ - طبقه چهار: این طبقه به سه دسته تقسیم بندی می شود:

۴-۱- جامدات قابل اشتعال

۴-۲- موادی که دارای قابلیت آتش سوزی و آتش افروزی خود به خود می باشند.

۴-۳- موادی که بر اثر تماس با آب یا مجاور با رطوبت، گازهای قابل اشتعال تولید می کنند.

۵ - طبقه پنج: این طبقه به دو دسته تقسیم بندی می شود:

۵-۱- موادی که باعث ایجاد زنگ زدگی می شوند.

۵-۲- پراکسیدهای آلی

۶ - طبقه شش : این طبقه به دو دسته تقسیم بندی می شود:

۶-۱- محصولات سمی

۶-۲- مواد و محصولات متعفن که باعث ایجاد و نشر بیماریهای عفونی می گردند.

۷ - طبقه هفت: مواد رادیو اکتیو

۸ - طبقه هشت: مواد خورنده و اسیدها

۹ - طبقه نه : مواد و محصولات خطرناک متفرقه

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰ / ت ۲۹۰۲۲ هـ
تاریخ ۲۷ / ۱۲ / ۱۳۸۰

فهرست و اقسام مواد خطرناک که تحت هر یک از طبقات نه گانه فوق قرار می گیرند در ضمیمه "ز" این آیین نامه آمده است. همچنین در میان مواد خطرناک موضوع طبقات ۲ و ۴، موادی وجود دارند که از حیث اهمیت خطر و نحوه حمل، علاوه بر مقررات کلی دارای شرایط خاصی هستند که شرح هر یک از طبقات مذکور به ترتیب در ضمیمه "ح" و "ط" این آیین نامه آمده است.

ماده ۲- انجام هر گونه عملیات حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک از نقطه ای به نقطه دیگر در داخل کشور مستلزم رعایت مقررات و ضوابط مندرج در این آیین نامه می باشد:

تبصره - برنامه زمان بندی و مراحل اجرای مفاد آیین نامه به شرح زیر است:

۱ - کلیه شرایط و ضوابط مربوط به فصول اول و دوم این آیین نامه در خصوص کلیات و مقررات مربوط به عملیات بارگیری، حمل و نقل و باراندازی مواد خطرناک پس از تصویب آیین نامه لازم الاجرا می باشد.

۲ - کلیه شرایط و ضوابط فصل سوم آیین نامه در خصوص مقررات مربوط به وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک حداکثر تا ۱ سال پس از تاریخ تصویب آیین نامه لازم الاجرا می باشد. با وجود این مهلت رعایت مقررات مربوط به فصل سوم برای وسایل نقلیه حامل مواد سوختی در کشور ۲ سال پس از تصویب آیین نامه است.

۳ - کلیه شرایط و ضوابط فصل چهارم این آیین نامه در خصوص مقررات مربوط به راننده و کمک راننده وسایل نقلیه حداکثر تا شش ماه پس از تاریخ تصویب آیین نامه لازم الاجرا می باشد و کلیه متصدیان حمل و نقل موظفند ظرف مدت یادشده اقدامات لازم را برای اجرای آن به عمل آورند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰ / ت ۲۹۰۲۲ هـ
تایخ ۱۳۸۰ / ۱۲ / ۲۷

ماده ۳- راننده وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک باید همواره، حین عملیات حمل و نقل کالای خطرناک اسناد مربوط به خصوصیات و نحوه حمل این گونه کالاها را وفق ضمیمه "ج" این آیین نامه در اختیار داشته باشد تا هنگام درخواست مقامات ذی صلاح ارایه نماید.

ماده ۴- وسایل حمل و نقل حامل مواد و محمولات خطرناک باید در حین عملیات حمل و نقل کلیه نشانه ها و علائم مندرج در ضمیمه "الف" این آیین نامه را دارا باشند.

ماده ۵- فرستنده کالا و محصول خطرناک مکلف است پیش از تنظیم قرارداد حمل و نقل کالا، طی اظهار نامه ای مطابق فرم پیوست شماره یک از ضمیمه "ب" متصدی حمل و نقل را از خطرناک بودن محموله و همچنین نوع خطر و اقدامات احتیاطی که باید در حین حمل و نقل کالای موصوف به عمل آید، مطلع نماید.

تبصره - چنانچه متصدی حمل و نقل از وجود کالای خطرناک آگاه نشده باشد، پس از وقوف به موضوع باید با هماهنگی سازمان حفاظت محیط زیست یا واحدهای تابعه آن و کسب اجازه مدعی العموم حوزه قضایی محل توقف نسبت به تخلیه محموله اقدام نموده یا به محل بارگیری عودت نماید. در این شرایط صاحب کالا مطابق قوانین و مقررات موجود مسئول جبران کلیه خسارتهای و هزینه هایی است که از تحویل چنین کالایی به متصدی حمل و نقل، شخص ثالث یا دولت وارد گردیده است.

ماده ۶- در صورت عدم رعایت ضوابط و دستورالعمل های مندرج در این آیین نامه با تخلفات به شرح زیر برخورد خواهد شد:

تصویب نامه هیأت وزیران

الف - موسسات و شرکتهای حمل و نقل جاده ای بر اساس ماده ۱۳ مقررات و آیین نامه حمل و نقل بار و مسافر و مدت لغو پروانه فعالیت و تعطیلی شرکتهای و موسسات حمل و نقل جاده ای موضوع ماده ۱۴ اصلاحیه قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و اخذ جرایم رانندگی.

ب : رانندگان وسایل نقلیه بر اساس جداول جرایم رانندگی موضوع ماده ۲ قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و اخذ جرایم رانندگی

فصل دوم: مقررات مربوط به عملیات بارگیری، حمل و نقل و باراندازی مواد و محمولات خطرناک

ماده ۷ - چنانچه متصدی حمل و نقل قصد حمل مواد خطرناک را دارد که در طبقه بندی مواد خطرناک تحت طبقات ۱، ۶، ۸ و ۹ شناسایی گردیده اند مکلف است جهت هماهنگی و تعیین مسیر مجاز تردد از مبدا به مقصد و با اولویت جاده های خارج از شهرها به سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور یا سازمانهای تابعه مراجعه و ضمن ارایه درخواست کتبی به همراه اظهار نامه صاحب کالا، مجوز و مسیر عبور مواد خطرناک را دریافت نماید.

تبصره - سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور می تواند مجوز عبور و مسیر حمل و نقل بعضی از مواد خطرناک را به صورت مدت دار ارایه نماید.

ماده ۸ - وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک صرف نظر از وزن و حجم محموله فقط در ساعات روز مجاز به تردد در جاده های کشور خواهد بود و باید قبل از پایان روز در پارکینگ مناسب توقف و تا آغاز روز بعد از حرکت خودداری کند. در صورت لزوم سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور نقشه مسیری را که وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک برای رسیدن به مقصد باید طی کند و توقفهای غیر

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

۴۴۸۷۰/ت/۲۹۰۲۲هـ

شماره

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

اضطراری بین راه در آن پیش بینی شده است را در اختیار متصدیان حمل و نقل قرار خواهد داد و راننده مکلف است وسیله نقلیه را در مسیر تعیین شده هدایت کند. در نقشه مورد بحث سعی خواهد شد که وسیله نقلیه حتی المقدور از نقاط کم جمعیت و احیاناً جاده ای کمربندی شهرها عبور داده شود و توقفهای بین راه دور از وسایل نقلیه دیگر و محلهای امن و خلوت انجام گیرد.

ماده ۹ - پارک و توقف وسایل نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک در طول جاده ها فقط تحت شرایط زیر امکانپذیر است.

الف - نصب گوه به تعداد حداقل ۲ عدد و متناسب با تعداد چرخهای وسایل نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک در حین توقف الزامی است.

ب - موتور وسیله حامل مواد و محصولات خطرناک باید در حین توقف خاموش باشد.

ج - وسایل نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک نباید به هیچ عنوان نشد یا سرریز داشته باشند.

چ - وسایل نقلیه حامل مواد و محصولات خطرناک باید در نقاط با شیب کم توقف کنند و از پارک و توقف وسیله نقلیه در سربلایی یا سرازیریهایی که توسط وزارت راه و ترابری بای علایم مشخص شده اند، خودداری نماید.

ح - در مواقعی که راننده وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک اضطراراً مجبور به توقف شود باید وسیله نقلیه را حتی المقدور منتهی الیه سمت راست جاده در محوطه باز دور از پلها و تونلها و تأسیسات رفاهی بین راه متوقف نماید.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰/ت ۲۹۰۲۲۰هـ
تایخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

خ - در توقف های بین راه و توقفهای اضطراری باید راننده یا کمک راننده در وسیله نقلیه یا اطراف آن باقی مانده و از آن مراقبت نماید. علاوه بر این ضرورت در مواضع ۱۰ متری ابتدا و انتهای وسیله نقلیه متوقف شده چراغهای ۲۴ ولتی زرد رنگ الکتریکی نصب شود که تأمین نیروی آنها مستقل از وسیله نقلیه صورت می گیرد.

ماده ۱۰ - رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک در هنگام سوخت گیری باید موارد زیر را رعایت کنند:

الف - سوخت گیری حتی الامکان در پمپهای دور از شهرها و مراکز جمعیتی صورت گیرد.
ب - وسیله نقلیه دیگری در جلو یا عقب وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک مشغول سوخت گیری یا در انتظار نوبت نباشد.

ج - موتور وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک باید در حین سوخت گیری خاموش باشد.

د - راننده یا کمک راننده وسیله نقلیه نباید از آن دور شوند.

ماده ۱۱ - وسایل نقلیه حامل محمولات خطرناک نباید تحت هیچ شرایطی وسیله نقلیه دیگری را یدک کشی نموده یا توسط وسیله نقلیه دیگری یدک کشی شوند.

ماده ۱۲ - حمل مسافر و سرنشین به استثنای راننده و کمک راننده یا عوامل دیگری که با تشخیص متصدی حمل و نقل باید همراه محموله و وسیله نقلیه در عملیات حمل و نقل کالای خطرناک باشد، ممنوع است.

ماده ۱۳ - استعمال دخانیات یا استفاده از هر گونه وسیله روشنایی یا آتش زا در داخل وسیله نقلیه یا در فاصله ۵۰ متری آن در حین انجام عملیات حمل و نقل مواد خطرناک ممنوع است.

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

ماده ۱۴ - چنانچه به هر دلیل در حین عملیات باراندازی یا بارگیری به ناچار باید در محوطه ای تعدادی وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک متوقف شوند یا در توقفگاه مناسبی تعدادی از اینگونه وسایل نقلیه متوقف شده اند باید شعاع ۲۰ متری را برای فاصله یکدیگر حفظ کنند.

ماده ۱۵ - در صورتی که پمپ تخلیه کالای خطرناک از نیروی موتور و سله نقلیه انرژی خود را کسب نمی نماید باید در حین تخلیه، موتور وسیله نقلیه خاموش باشد.

تبصره ۱ - چنانچه وسیله نقلیه، حامل محموله خطرناکی از طبقات ۶، ۸ و ۹ باشد و محل تخلیه و باراندازی در مکانی مسقف واقع شده باشد، باید وسیله نقلیه مجهز به موتور پمپ تخلیه محموله باشد که منبع انرژی آن مستقل از موتور محرکه وسیله نقلیه است.

تبصره ۲ - چنانچه وسیله نقلیه، حامل محموله خطرناکی از طبقات ۱، ۶، ۸ و ۹ بوده و محل تخلیه و باراندازی در مکانی مسقف واقع شده باشد باید در حین تخلیه موتور وسیله نقلیه خاموش باشد.

ماده ۱۶ - حمل مواد خطرناک در بارگیر و یدک مستقل و همچنین حمل مواد خطرناک طبقات ۱، ۶، ۸ و ۹ در وسایل نقلیه مفصل دار ممنوع است.

ماده ۱۷ - محمولات خطرناک از طبقه ۴ و ردیف ۳-۴ باید در بارگیرهای مسقف و مقاوم نسبت به نفوذ آب و رطوبت حمل شوند.

ماده ۱۸ - چنانچه وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک به دلیل نقص فنی ناچار به توقف طولانی (بر اساس نظر سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور) در مسیر گردد، راننده مکلف است متصدی حمل و نقل را از موضوع مطلع نماید و متصدی حمل و نقل نیز مکلف به محض اطلاع وسیله نقلیه

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰/ت ۲۲۰۲۹ هـ
تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

مناسبتی را به همراه عوامل لازم برای باراندازی وسیله نقلیه معیوب و بارگیری وسیله نقلیه اعزامی به محل توقف خودرو اعزام نماید.

ماده ۱۹ - در صورت بروز سوانحی که منجر به پخش مواد در طبیعت می گردد، متصدی حمل و نقل، موظف است سریعاً مراتب را به سازمان های امدادی اطلاع دهد.

ماده ۲۰ - متصدی حمل و نقل مکلف است قبل از اعزام وسیله نقلیه جهت بارگیری و حمل محموله خطرناک برنامه زمان بندی سفر را در اختیار راننده قرار دهد و راننده نیز مکلف است برنامه تنظیمی از سوی متصدی حمل و نقل را به دقت رعایت نماید.

ماده ۲۱ - مواد خطرناک از انواع زیر گروههای طبقه ۱ باید در کامیونهای بار بارگیر بسته یا دارای دربهای کناری (بغل بازشو) حمل شود.

ماده ۲۲ - حداکثر وزن محموله از طبقه ۱ در زیر گروه ۱-۱ نباید از ۱۰۰۰ کیلوگرم و در زیر گروههای ۱-۲ و ۱-۳ نباید از ۳۰۰۰ کیلوگرم در هر بارگیر تجاوز نماید.

تبصره - میزان حمل محمولات متعلق به نیروهای مسلح کشور در صورت ضرورت و با مسئولیت وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح از شمول این ماده مستثنی است.

ماده ۲۳ - متصدی حمل و نقل مکلف است مقررات مربوط به اسناد و مدارک حمل و نقل کالای خطرناک را طبق ضوابط مندرج در ضمیمه "ب" رعایت نموده و بسته ها و جعبه های حامل مواد خطرناک نیز باید دارای برچسب ویژه ای باشند که مشخصات کالای خطرناک و شماره طبقه مربوط به آن مطابق پیوست یک ضمیمه "الف" به دقت در آن منعکس شده باشد و روشهای بسته بندی مندرج در ضمیمه "ج" در مورد آنها رعایت گردد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

۴۴۸۷۰/ت ۲۹۰۲۲۰هـ

شماره

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

ماده ۲۴ - چنانچه وسیله نقلیه، حامل محموله ای از طبقه ۱ بوده و مقرر است که محموله آن در باراندازهای مختلف تخلیه گردد، نحوه بارگیری باید به نحوه باشد که بدون جا به جا کردن سایر جعبه های حامل کالای خطرناک و به ترتیب محموله تخلیه و باراندازی شود.

ماده ۲۵ - چنانچه وسیله نقلیه، حامل مواد خطرناک از طبقه ۱ توسط مأمورین پلیس راه ملزم به توقف شود، راننده وسیله نقلیه مکلف است در نقطه ای که پلیس راه مشخص نموده است، توقف نماید.

ماده ۲۶ - در صورتی که کاروانی از وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک به دنبال یکدیگر در حرکت باشند، رانندگان مکلف به حفظ فاصله ۸۰ متری از یکدیگر می باشند.

ماده ۲۷ - محموله هایی از نوع دی اکسید کربن و اکسید نیتروژن و گازهایی از طبقه ۲ باید در وسایل نقلیه بدون مفصل و در تانکرهای ثابت که به نحو مناسبی به شاسی وسیله نقلیه محکم شده اند، حمل گردند.

ماده ۲۸ - حمل گازهایی از طبقه ۲ در مخازن کوچک و در بارگیرهای کانیتنرهای ممنوع است.
ماده ۲۹ - حمل مایعات از طبقه ۸ فقط توسط تانکرهای ثابت مجاز است و این گونه مواد نباید به صورت بشکه های مجزا روی بارگیری های کفی یا اطاقدار حمل شوند.

فصل سوم: مقررات مربوط به وسایل نقلیه حامل مواد و محمولات خطرناک

ماده ۳۰ - حمل و نقل کالاها و محمولات خطرناک در صورتی مجاز می باشد که وسال نقلیه حامل این گونه محمولات حائز شرایط و ضوابط مندرج در این فصل باشند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰ / ت ۲۹۰۲۲ هـ
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۲ / ۲۷

تبصره - حمل و نقل مواد سوختی به صورت مایع یا گاز در صورتی که ظرفیت وسایل نقلیه از میزان زیر تجاوز ننمایند. مشمول مقررات این آیین نامه نمی باشند.

الف - وسایل نقلیه دارای تانکهای قابل انفکاک جهت حمل مایعات با حداکثر ظرفیت ۱۰۰۰ لیتر.

ب - تانک کانتینرها جهت حمل انواع گازها با حداکثر حجم ۳۰۰۰ لیتر.

ماده ۳۱ - وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید علاوه بر معاینه فنی معتبر، دارای گواهینامه تأیید صلاحیت صادره از طرف موسسه معتبر به شرح مذکور در ضمیمه "د" این آیین نامه می باشند.

تبصره ۱ - در صورت نبود مؤسسات فنی ذی صلاح در شناسایی و بازرسی فنی وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک، شرکتها و مؤسسات حمل و نقلی شاغل در بخش حمل و نقل مواد خطرناک موظفند وفق مفاد این آیین نامه صلاحیت فنی وسیله نقلیه تحت پوشش خود را به دفتر واریسی و گواهینامه ای مطابق ضمیمه "د" را تنظیم و در اختیار رانندگان و عوامل حمل و نقل کالای خطرناک قرار دهند. مسئولیت قانونی ناشی از عدم بررسی دقیق و درست وسایل نقلیه شاغل در این بخش، متوجه این شرکتها و مؤسسات بوده و هر گونه سهل انگاری در صدور چنین گواهینامه هایی مشمول مقررات ماده ۶ خواهد بود.

تبصره ۲ - مدت اعتبار این گواهینامه یک سال بوده و مالک وسیله نقلیه مکلف است ظرف یک ماه قبل از انقضای مدت گواهینامه آن را تمدی نماید.

تبصره ۳ - چنانچه وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک از ۲ بخش مستقل کشنده و بارگیر تشکیل شده باشد باید هر کدام به تفکیک دارای یک گواهینامه تأیید صلاحیت باشند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰/ت ۲۹۰۲۲۰هـ

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

تبصره ۴ - چنانچه وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک از ۲ بخش کشنده و نیم یدک تشکیل شده باشد و نیم یدک به صورت مستقل دارای شماره پلاک باشد باید در بند ۷ گواهینامه تایید صلاحیت شماره پلاک نیم یدک نیز درج گردد.

ماده ۳۲ - وسایل نقلیه تانکدار با بارگیرهای نیم یدک که کانتینرهای حامل مواد خطرناک را حمل می کنند یا وسایل نقلیه ای که مواد و محصولات خطرناک را به صورت فله ای حمل می کنند باید از مثلشهای خطر در هر دو طرف کانتینر یا تانک استفاده کنند.

ماده ۳۳ - اطلاعات زیر باید به صورت خوانا روی بدنه بارگیر وسایل نقلیه تانکدار که محمولات خطرناک را حمل نمایند درج گردد.

۱ - نام شرکت یا موسسه حمل و نقل

۲ - ظرفیت تانکر

۳ - وزن خالی تانکر

۴ - حداکثر وزن تانکر به همراه محموله

۵ - تاریخ و مدت اعتبار بازرسی

ماده ۳۴ - اطلاعات زیر باید به صورت خوانا بر روی تانک کانتینرهای حامل مواد خطرناک درج

گردد.

۱ - شماره ثبت تانک کانتینر

۲ - نام شرکت تولید کننده تانک کانتینر

۳ - شماره سریال اعلام شده توسط شرکت تولیدکننده تانک کانتینر

۴ - مقدار عددی فشار محموله بر حسب مگاپاسکال یا بار

۵ - سال تولید تانک کانتینر

۶ - ظرفیت تانک کانتینر بر حسب لیتر

ماده ۳۵ - وسایل نقلیه ای که محمولات خطرناک با حداکثر نقطه اشتعال ۳۲ درجه سانتی گراد را حمل می نمایند باید سرپوشیده بوده و طرح و ساخت محفظه بارگیر آنها به صورتی باشد که محموله آنها تحت اثر دما و حرارت خارج از محیط قرار نگیرند.

ماده ۳۶ - حداکثر عمر تانک‌هایی که به صورت بارگیر برای حمل کالاهای خطرناک از طبقه ۳ بکار می روند، نباید از ۸ سال تجاوز کند.

ماده ۳۷ - تانک‌هایی که در آنها محمولاتی از طبقات ۲-۵ و ۸ حمل می شوند باید از ورق‌ی با پوشش گالوانیزه ساخته شوند و عمر آنها نیز از ۴ سال تجاوز ننماید.

ماده ۳۸ - وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید در سطح قایم عقب دارای مثلث نارنجی رنگ به طول قاعده ۴۰ سانتی متر و ارتفاع ۳۰ سانتی متر با خط مشکی حاشیه ای به ضخامت ۱۵ میلی متر باشند.

تبصره ۱ - وسایل نقلیه تانک‌دار و بارگیرهایی که دارای بیش از یک تانکر برای حمل و نقل کالای خطرناک هستند باید علاوه بر نصب مثلث موضوع این ماده به دو مثلث خطر با همان ابعاد در طرفین نیز مجهز باشند.

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

تبصره ۲ - وسایل نقلیه حامل محمولات خطرناک به صورت جامد و فله ای، علاوه بر نصب مثلث خطر موضوع این ماده، باید تابلوهای نارنجی که شماره کالای خطرناک، شماره خطر و سایر مشخصات لازم در آن ثبت شده است را مطابق ضمیمه "هـ" داشته باشند.

ماده ۳۹ - وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید به وسایل اطفای حریق متناسب با نوع وسیله نقلیه و میزان قابلیت اشتعال کالاهای حمل شده مجهز باشند.

فصل چهارم: مقررات مربوط به راننده و خدمه وسایل نقلیه حامل مواد و محمولات خطرناک

ماده ۴۰ - حمل و نقل کالاها و محمولات خطرناک در صورتی مجاز می باشد که رانندگان و کمک رانندگان وسایل نقلیه حامل این گونه محمولات حائز شرایط و ضوابط مندرج در این فصل باشند.

ماده ۴۱ - رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک باید دارای گواهینامه معتبر متناسب با نوع وسیله نقلیه تحت راهبری خویش بوده و حداقل مدت ۳ سال از زمان صدور گواهینامه نیز سپری شده باشد.

تبصره ۱ - حداقل سن رانندگان که قصد فعالیت در زمینه حمل و نقل مواد خطرناک را دارند. ۲۶ سال تمام می باشد.

تبصره ۲ - حداکثر سن مجاز برای رانندگان وسایل نقلیه حامل مواد خطرناک ۵۰ سال تمام می باشد. اما در صورت عدم بروز تخلفات از جانب راننده با در نظر گرفتن امتیازبندی تخلفات راننده،

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰/ت ۲۹۰۲۲۰هـ
تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

متصدی حمل و نقل می تواند با موافقت سازمان از رانندگان با سن بیش از ۵۰ سال و کمتر از ۶۰ سال استفاده نماید.

ماده ۴۲- آن دسته از رانندگان که مواد خطرناک را داخل تانکرهای ثابت یا تانکرهای قابل انتقال با ظرفیت بیش از ۱۰۰۰ لیتر یا تانک کانتینرهای با ظرفیت بیش از ۳۰۰۰ لیتر حمل می کنند و همچنین رانندگانی که به حمل این مواد توسط وسایل نقلیه با وزن ناخالص بیش از ۳۵۰۰ کیلوگرم اقدام می نمایند، باید علاوه بر گواهینامه متناسب با رانندگی وسیله نقلیه، تأییدیه ویژه ای که موید آشنایی با موضوع حمل و نقل مواد خطرناک، مفاد آیین نامه حمل و نقل جاده ای مواد خطرناک، اقدامات احتیاطی جهت اجتناب از بروز حوادث ناشی از حمل و نقل مواد خطرناک و اقدامات پیشگیرانه در جهت جلوگیری از حوادث ناشی از حمل و نقل جاده ای این مواد را مطابق نمونه مذکور در ضمیمه و در اختیار داشته باشند.

تبصره - برای صدور تأییدیه ویژه، شرکتها و مؤسسات حمل و نقلی که به جا به جایی مواد خطرناک مبادرت می ورزند، مکلفند بر اساس ضوابط و دستورالعملهای ارایه شده از طرف سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور اقدام به برگزاری دوره های آموزشی نموده و تأییدیه ویژه را به رانندگان ارایه کنند.

ماده ۴۳ - رانندگان وسایل نقلیه مکلفند قبل از آغاز عملیات حمل و نقل وسایل و لوازم زیر را به همراه داشته باشند و در صورت لزوم از آنها استفاده کنند.

۱- جلیقه زرد رنگ احتیاط مطابق با استاندارد EN471

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۴۴۸۷۰ ت ۲۹/۲۲۰ هـ

تاریخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

۲- عینک حفاظتی مناسب جهت حفاظت از چشم در مقابل حرارت و خطرات ناشی از

واکنشهای شیمیایی مواد خطرناک

۳- ماسک مناسب برای تصفیه بخارها و گازهای ناشی از محمولات سمی

۴- دستکش لاستیکی مناسب و مقاوم در برابر مواد شیمیایی

۵- چکمه لاستیکی مقاوم در برابر مواد شیمیایی

۶- تن پوشی سراسری از جنس مواد ضد آب (WATER PROOF) و مقاوم در برابر مواد

شیمیایی

۷- چراغ قوه دستی

۸- بطری حاوی مایع شستشوی چشم

۹- بطری حاوی آب

ماده ۴۴ - به منظور کنترل و ارزیابی میزان تخلفات رانندگی رانندگان و شرکتهای حمل و نقل

از مفاد این آیین نامه دستورالعمل امتیازبندی تخلفات و نحوه برخورد با رانندگان و شرکتهای توسط

سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور و معاونت راهنمایی و رانندگانی و امور حمل و نقل ناجا تهیه و

به مرحله اجرا گذارده خواهد شد.

ماده ۴۵ - استفاده از راننده ای که حائز کلیه شرایط راننده اصلی باشد، همراه وسیله نقلیه

حامل مواد خطرناک اجباری است.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

شماره ۲۲۰۲۹/۴۴۸۷۰

تایخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷

ماده ۴۶- رعایت کنوانسیون بازل و مصوبات مرتبط با آن در حمل و نقل جاده ای لازم الاجرا

است.

محمد رضا عارف
معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری ، دفتر رئیس جمهور، دفتر ریاست قوه قضاییه ، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، دفتر رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام ، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، سازمان بازرسی کل کشور، اداره کل حقوقی ، اداره کل قوانین و مقررات کشور، کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها و مؤسسات دولتی، نهادهای انقلاب اسلامی، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیأت دولت ابلاغ می شود.